

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/181/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213681
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119213681.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: N. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. R. XXX/X, XXX XX G., pr. zastúpeného: JUDr. Martina Fabianová, advokátka so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, proti žalovaným: 1. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48/0, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154, 2. Intrum Justitia Debt Finance AG, 6300 Zug, Industriestrasse 13C, pr. zástupených: JUDr. Jánom Šoltésom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietá.

III. Zamietá žalobu voči žalovanému v 1. rade.

IV. Vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 2. rade priznáva žalobcovi voči žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Vo vzťahu žalobcu a žalovaného v 1. rade priznáva žalovanému v 1.rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 29.08.2019 sa voči žalovaným domáhal zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000 EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 02.03.2017 do zaplatenia.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove 16C/53/2014, ktorom žalovaní žiadali od žalobcu zaplatiť sumu 3.373,02 EUR, bolo dňa 23.01.2017 rozhodnuté tak, že bolo konanie zastavené a žalobca v postavení žalovaného mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 01.03.2017. Dôvodom zastavenia konania bolo, že žalovaný v 2. rade listom zo dňa 01.07.2016 vzal svoju žalobu späť a uznal, že jeho nárok je premlčaný. Námietku premlčania v tomto prípade vzniesol žalobca vo vyjadrení k žalobe doručenej 28.03.2014. Žalovaný v 2. rade si svoju pohľadávku vymáhal aj prostredníctvom žalovaného v 1. rade, čo nesporne vyplýva z predložených výziev bezodkladnej úhrady dlhu zo dňa 08.03. a 12.04.2018, ako aj listov označených ako súdne konanie zo dňa 13. a 17.12.2018.

3. S poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 250/2017, má spotrebiteľ, ktorý si na súde úspešne uplatní porušenie práva nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia. Na podporu

svojej argumentácie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017 pod sp. zn. 11Co/56/2016 a ďalej na nekalé obchodné praktiky upravené zákonom číslo 250/2007 Z.z.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobca v žalobe nešpecifikoval, aké jeho právo mu bolo porušené a pre ktoré by mal mu prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovaným v 1. a 2. rade v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok. Pokiaľ žalobca odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu v Prešove pod sp. zn. 16C/53/2014, uvedené konanie bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalovaným v 2. rade. Pokiaľ mimosúdne výzvy na zaplatenie pohľadávky zasielané žalovaným v 1. rade z poverenia žalovaného v 3. rade, o ktorých žalobca tvrdí, že je premlčaná majú byť podľa žalobcu dôvodom pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie ide o nesprávny právny názor, nakoľko takéto konanie nepredstavuje porušenie práv spotrebiteľa. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcu nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa. Veriteľom pohľadávky zo zlyhaného úveru evidovaného prvotným veriteľom spoločnosťou GE MONEY a.s. pod číslom XXXXXX, je žalovaný v 2. rade. Správu uvedenej pohľadávky pre žalovaného v 2. rade vykonáva z jeho poverenia žalovaný v 1. rade.

5. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaných, oboznámením obsahupisu 16C/53/2014 zistil tento skutkový stav.

6. Pred Okresným súdom v Prešove v konaní pod sp. zn. 16C/53/2014, si spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. voči žalobcovi v postavení žalovaného uplatnila nárok na zaplatenie 3.373,02 EUR na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 13.12.2016 spoločnosťou GE MONEY a.s.

7. Uvedená spoločnosť predmetnú pohľadávku postúpila na spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. zmluvou zo dňa 27.09.2012.

8. Žalobca v postavení žalovaného vo vyjadrení k žalobe uviedol, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. a súčasne voči uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania, nakoľko posledná splátka úveru bola splatná 13.12.2010 a žaloba bola na súd podaná 06.02.2014.

9. V uvedenom konaní bol súdu prvej inštancie dňa 26.05.2014 doručený návrh na zmenu strany sporu žalobcu, z dôvodu postúpenia pohľadávky zo dňa 31.01.2014 na súčasne označeného žalovaného v 2. rade s predĺžením rovnopisu zmluvy o postúpení.

10. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 05.06.2014 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť označeného žalovaného v 2. rade. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, o ktorom bolo rozhodnuté Krajským súdom v Prešove dňa 30.11.2015 pod sp. zn. 8Co/33/2015, ktorým bolo odvolanie žalobcu v postavení žalovaného odmietnuté s dátumom právoplatnosti 18.01.2016.

11. Žalovaný v 2. rade v postavení žalobcu, podaním doručeným súdu dňa 06.07.2006 zobral žalobný návrh v plnom rozsahu späť, nakoľko žalovaná pohľadávka je premlčaná a z dôvodu zmeny právnej úpravy počas súdneho konania je súd podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. povinný ex officio prihliadať na premlčanie.

12. Uznesením zo dňa 23.01.2017 súd prvej inštancie konanie zastavil a súčasne priznal žalobcovi v postavení žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.11.2017.

13. Súd I. inštancie rozsudkom z 29.06.2020 žalobu ako nedôvodnú zamietol. V danom prípade nebolo preukázané akékoľvek porušenie jeho spotrebiteľských práv v pôvodnom konaní, keďže uvedené konanie bolo skončené späťvzatím žaloby zo strany žalovaného v 2. rade, ako právneho nástupcu

pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej zo strany jeho právneho predchodcu. Žalovaný v 2.rade zobral žalobu v plnom rozsahu späť z dôvodu premlčania uplatneného nároku s poukazom na zmenu právnej úpravy zák. č. 250/2007 Z.z. v priebehu súdneho konania, a to vstupom účinnosti ust. § 5b.

14. Podľa názoru súdu I. inštancie uplatnenie si premlčaného nároku zo spotrebiteľskej zmluvy v súdnom konaní nemožno posúdiť ako porušenie spotrebiteľských práv predpokladaných zák.č. 250/2007 Z.z., prípadne osobitnými predpismi.

15. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia aj voči žalovanému v 1.rade, tento nemal postavenie pasívnej legitimovanej strany sporu, nakoľko v základnom konaní nemal postavenie dodávateľa, resp. nadobúdateľa pohľadávky, ktorá bola predmetom sporu. Vykonával iba správu predmetného úveru.

16. Pokiaľ žalobca poukázal aj na nekalé obchodné praktiky žalovaných realizovanými predžalobnými výzvami v roku 2018 súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktorá bola predmetom konania 16C/53/2014, súd I. inštancie v rámci realizácie predbežného právneho posúdenia poukázal na to, že v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nemôže súd ako prejudiciálnu otázku skúmať, či konanie žalovaných vykazovalo známky nekalých obchodných praktík. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia má totiž iba ten spotrebiteľ, ktorý si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovené zák. č. 250/2007 Z.z.

17. Zároveň zamietol žalobu v časti uplatneného úroku z omeškania.

18. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 12.01.2021 pod sp. zn. 20CoCSP/41/2020 zrušil rozsudok súdu I. inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie.

19. Odvolací súd konštatoval, že žalobca sa v pôvodnom konaní úspešne bránil a bránil sa aj tým, že vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalovaným v 2.rade. Navyše žalovaný v 2.rade až po vyše dvoch rokoch od vznesenia námietky premlčania žalobcom vzal žalobu späť, pričom konanie na súde I. inštancie trvalo 3 roky. Právoplatným ukončením konania vo veci pod sp. zn. 16C/53/2014 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie.

20. Odvolací súd na vyššie uvedené uvádza, že súd I. inštancie nepostupoval správne ak žalobu žalobcu zamietol, nakoľko je toho názoru, že aj keď zmluvné podmienky zmluvy o úvere medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného v 2.rade neboli pre späťvzatie žaloby podrobené súdnej kontrole, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie, a to z dôvodu jeho aktívnej obrany v pôvodnom konaní, na základe ktorej došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalovaného v 2.rade.

21. V dôsledku konania žalovaného v 2.rade bol žalobca nielenže vystavený bezprostredne hroziacej majetkovej ujme, nad rámec uvedeného bol nútený chrániť svoje práva vznesením námietky premlčania.

22. V zásade bez ďalšieho je základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie daný, ak dodávateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi právo, ktoré po vznesení námietky premlčania zo strany spotrebiteľa sa účinne oslabí.

23. Podľa § 391 CSP, (1) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí. (2) Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. (3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

24. Každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na

podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly⁸) (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa. (2) Právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení tohto zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Ak spotrebiteľ uplatní právo na sprístupnenie právoplatného rozhodnutia nahliadnutím do rozhodnutia v sídle orgánu verejnej moci, ktorý rozhodnutie vydal, má právo robiť si z rozhodnutia výpisy a odpisy. Spotrebiteľ má aj právo požiadať orgán verejnej moci o vyhotovenie kópie rozhodnutia. Skutočné náklady spojené s vyhotovením kópie znáša spotrebiteľ. (3) Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.¹) (4) Každý spotrebiteľ má právo združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov. (5) Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. (6) Každý spotrebiteľ má právo obrátiť sa s cieľom ochrany svojich spotrebiteľských práv na subjekt alternatívneho riešenia sporov.⁹) Počas alternatívneho riešenia sporov spotrebiteľ spolupracuje so subjektom alternatívneho riešenia sporov v záujme rýchleho vyriešenia sporu. V prípade cezhraničného sporu má spotrebiteľ právo obrátiť sa na Európske spotrebiteľské centrum, ktoré mu poskytne adresu na doručovanie, elektronickú adresu alebo telefonický kontakt na subjekt alternatívneho riešenia sporov, ktorý je príslušný na riešenie jeho sporu.

25. Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jeho spotrebiteľských práv konštatovaných v konaní 16C/53/2014 voči žalovanému v 2.rade.

26. S poukazom na viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu v rozhodnutí zo dňa 12.01.2021 pod sp. zn. 20CoCsp/41/2020 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie, a to z dôvodu jeho aktívnej obrany v pôvodnom konaní, na základe ktorej došlo k späťvzatiu žaloby zo strany žalovaného v 2.rade. V zásade bez ďalšieho je základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie daný, ak si dodávateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi právo, ktoré po vznesení námietky premlčania zo strany spotrebiteľa sa účinne oslabí. V prejednávanej príhode navyše späťvzatie žaloby nemôže byť vykladané v neprospech spotrebiteľa žalobcu, keď k späťvzatiu žaloby došlo ako následok námietky premlčania, teda po úspešnom uplatnení spotrebiteľa v rámci jeho zákonnej obrany.

27. Keďže žalovaný v 2.rade preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

28. Je nesporné, že žalobca sa musel voči nároku uplatneného zo strany právneho predchodcu žalobcu v 2.rade aktívne brániť, a teda samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich práv ako spotrebiteľa. Neuvedol či konanie žalovaného v 2.rade, resp. jeho právneho predchodcu viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného v 2.rade, resp. jeho právneho predchodcu, je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných, psychická záťaž a podobne.

29. Keďže žalobca uvedenými skutočnosťami neargumentoval, súd s poukazom na všetky okolnosti prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 Eur. V danom prípade vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalobcu nedošlo k preplateniu úveru nad jeho istinu a v porovnaní s inými prípadmi u žalobcu nedošlo priamo k vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv aj na jeho psychiku či rodinný život. Na základe uvedených skutočností preto primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 200 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradiť dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/2016, 9Co/50/2018 a 17Co/17/2018).

30. Ďalej súd I. inštancie v rozsudku zo dňa 29.06.2020 zamietol žalobu žalobcu aj voči žalovanému v 1.rade, ako aj v časti uplatneného úroku z omeškania.

31. Napriek tomu, že odvolací súd uznesením zo dňa 12.01.2021 pod sp. zn. 20CoCsp/41/2020 zrušil rozsudok súdu I. inštancie aj v uvedenej časti, neuviedol žiaden právny názor, ktorým by mal byť súd I. inštancie viazaný v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP.

32. Na základe uvedeného, potom pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia aj voči žalovanému v 1.rade, tento nemal postavenie pasívne legitimovanej strany v spore, nakoľko v základnom konaní 16C/53/2014 nemal postavenie dodávateľa, resp. nadobúdateľa pohľadávky, ktorá bola predmetom súdneho sporu. Tento iba následne vykonával správu predmetného úveru pre žalovaného v 2.rade.

33. Pokiaľ žalobca poukázal aj na nekalé obchodné praktiky žalovaných realizovanými predžalobnými výzvami v roku 2018 v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktorá bola predmetom súdneho konania 16C/53/2014, súd I. inštancie v rámci realizácie predbežného právneho posúdenia veci poukázal na to, že v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia nemôže ako prejudiciálnu otázku skúmať, či konanie žalovaných v 1. a 2. rade vykazovalo známky nekalých obchodných praktík v zmysle ust. § 7 a nasl. zák. č. 250/2007 Z.z.

34. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia má totižto iba ten spotrebiteľ, ktorý si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovených zák. č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými právnymi predpismi v zmysle ust. § 3 ods. 5 citovaného zákona. V takomto prípade je však žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia pre akúkoľvek tvrdenú nekalú obchodnú praktiku žalovaného v 1.rade, o ktorej súd ešte meritórne nerozhodol, predčasná.

35. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto súd žalobu voči žalovanému v 1.rade ako nedôvodnú zamietol. Absolútne nedôvodný je taktiež žalobný návrh v časti uplatneného úroku z omeškania, keďže výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a povinnosť zaplatiť ho vzniká až na základe rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty sa dostáva dlžník do omeškania (obdobne Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 14.03.2012 pod sp. zn. 6Cdo/185/2011 vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy).

36. Podľa § 255 CSP, (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom,

judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

39. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

40. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

41. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

42. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu bol čo do právneho základu sporu voči žalovanému v 2.rade v plnom rozsahu.

43. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté postupom podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia po právoplatnosti rozsudku.

44. Zároveň úspešnému žalovanému v 1.rade voči neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov. Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.